

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 144. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm6743/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Benjamin's og Simons Stamme fik Sønderlandet til Jeruſalem, Ephraim's og den halve Manasse Stamme fik Land: Ryggen eller Halke-Bjerg, Nephtali og Zabulon fik det delſige Land ved Geneſareth, Aſſer fik Egen ved Karem el og Aſſe (Aſſer), og Dan fik ſin Part ud til Jorſan; men dog var det langt ſaa at alle Kanaaniterne's Stæder i Hjergr-Egen og paa Koffen blev indtaget ſtrar. Tabernaklet med Ark'en fik ſit Stæde ved Sichem i Silo, blandt Ebraim's Born, og Levitterne fik ikke en Fods-Bred Ager-Land, men 48 adſpredte Bøed med Dvædvæ til Græſgang, og beidblant de ſer Jeri:Stæder for dem der begit Waabes-Draab. Solo tog Joſya Aro med ſin Stamme paa Ephraim's Bjerg og boede i Thamma-Sarach, til han døde, hundrede og ti Aar gammel, og ligger ſammefæds begravet *).

Med denne Ebraim's Landnam's-Saga er det ſkær at mærke, at en Vignende hos Old-Tidens øvrige Hoed-Folk vilde agtes uſtatterlig og maa da, ſom mojelos, ſagtens være bet; men i Sammenſigning, ei engang med Moſe:Vogerne men med de Ebraim's Kilder i det Hele, er den kun maadelig, og maa være temmelig ſent forfattet, uden andet ſtriftigt Grund-Lag end Kamp-Biferne, den gamle Jord-Bog og Joſva's Aſſeds-Tale. Det gaar nemlig med Folk i det Store ſom i det Smaa, at i Forſkingen naar de har bofat dem, er de ſaa ſpøſſat med det Nærværende, at det kun er ſlygtig de komme Fortiden ihu, men naar Man ſammenligner Tiden mellem Moſes og Samuel med den mellem Lykurg og Solon, ſer Man dog ſtrar, at Ebraim'erne, i Forhold til Grækerne, har ſetget ypperlig for Hiſtorien's Fulſtændighed. Blandt de anførte Stæder, hvoaf de Fleſtes Velſiggenhed er uvis, maa Merom-Søen vel, ſom Joſephus vil, være Samachonitis, nordligſt i Landet, ſom Jordan flyder igennem ei langt fra ſit Udſpring.

*) Joſeas, 12-24.

